

SLOVENSKI GOŠPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Kazala vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru — **četrti leta 2 K, pol leta 2 K in za četr leta 1 K, Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge Izvenavstrijske 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 8 K.** — **Naročnina se pošilja na: Upravljanje "Slovenskega Gospodarja" v Mariboru, — List se dopošilja do odovedi. — Udej "Katalognega društva" dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin, — Uredništvo: Koroska cesta štev. 5, — Ekokopisi se ne vračajo, — Upravljanje: Korenska cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserat in reklamacije, — Zaprejmo se na dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo da sredu rjutajo, — Ne zaprte reklamacije so poštnine proste.**

Današnja številka obsega 12 strani.

Od zmage do zmage.

Dosedaj je bilo tako, da so krščanske vojske na Balkanu korakale proti Turku od zmage do zmage. Oni, ki v svojih srečilih zaničujejo vse, kar je slovenskega, se kar načuditi ne morejo nad to čilostjo in krepkostjo, ki so jo koj v začetku vojske pokazale majhne, prej toljokrat zaničevane balkanske države. Celo v visokih poslaniških krogih so bili baje trno prepričani, da bo zmagala Turčija, in so na to zmago delali že načrte za svojo bodočo politiko. Dosedaj nasprotniki Slovanov, hvala Bogu, niso dobili prav. Navdušenje za svobodo dostavlja slovanskim državam to, kar jim manjka na številu in vojnih sredstvih, zato zmagujejo na celi črti.

Najvažnejše so seveda zmage Bolgarije, ker je Bolgarija, vodilna in sedanjih vojski in ker je tudi izmed vseh balkanskih držav vojaško najmočnejša. Ako Bolgarija pošteče, drugim državam tudi njih zmage ne bodo mnogo pomagale. Zato je tudi ves svet sedaj poln zmage Bolgarov pri Lozengradu (Kirkilise). Za nasprotnike slovanske Bolgarije je prišla nepričakovano, od vseh prijateljev Slovanov je izvabila kipeče navdušenje.

Skoraj splošno se je menilo, da se Turčiji ni treba nič batiti. Mogoče, da v majhnih praskah podleže, ampak pri vsaki večji bitki mora biti zmaga na turški strani. Bitka pri Lozengradu je podrla to splošno mnenje. Pokazalo se je, da so Bolgari trpežnejši, odpornnejši, boljše organizirani in izurjeni vojaki nego Turki. V turški armadi se je pokazala nedinost med voditelji, nezaupanje vojakov proti voditeljem in pre-malo navdušenja za boj. Mladi bolgarski narod pa, katerega je močna vera v Boga ohranila tudi v nравnem oziru čilega, mu vzgojila hrabro srce in mu ohranila zdravo, krepko telo, gre z nepopisnim navdušenjem v bojni grom, da osvobodi svoje, od Turkov tlačene sobrate. Dobljena bitka pri Lozengradu je samozavest Bolgarov samo povzdignila. Njih duše sanjajo sedaj o Carigradu.

Carigrad je padel leta 1453 v roke Turkov. Sedaj po bitki pri Lozengradu se prvkrat prikaže na nebu svetel žarek upanja, da bo zopet sveti križ zblestel nad tem zgodovinskim mestom ter zatemnil polumesec. Bolgari so poklicani, da poneso znamenje odrešenja v mesto, od koder je izhajala stoletja in stoletja velika nevarnost za krščanstvo. Vsak Slovenec ve, koliko so morali nekdaj naši pradedje pretrpeti od Turkov. Ne znabiti samo par desetletij, ampak skozi 300 let je trepetal slovenski narod pred turškimi krvločniki ter odbijal njih napade. Mnogoštevilne povesti in pesmi našega naroda še pripovedujejo o teh žalostnih časih. Sedaj se prikazujejo znamenja, kakor da bi prihajalo kruto maščevanje nad Turke za vsa ona grozodejstva, ki so jih nekdaj začali krščanskim narodom v Evropi.

Bolgarski vojni uspehi.

Sijajna zmaga pri Kirkilisi.

Z bojišča med Turki in Bolgari se je v začnjem času največkrat imenovalo ime Kirkilise. Ta trdnjava se je zgradila po načrtih in pod vodstvom nemških ženijskih častnikov. Kraj je oddaljen od Drinopolja približno 60 km. Na to trdnjavo se je kot svojo poglavito vojno podlago opiralo desno glavno krilo turške armade, ki je postavljena okoli Drinopolja. V tem je bil veliki pomen utrjene Kirkilise za celo turško armado. Mesto Kirkilise šteje 16.000 prebivalcev.

Okrug te trdnjave je pretečeni teiden divjala neprenehoma 65 ur strašna bitka, tako divja, da jih novejša zgodovina le malo pozna. Nasproti sta si stala skoraj enako močna sovražnika. Listi poročajo, da so imeli Bolgari 120.000, Turki pa 140.000 mož na bojnem polju. Dne 24. oktobra je bil ta boj končan s tem, da so Bolgari ob 11. uri dopoldne zasedli Kirkilise.

Kako se je vršila bitka.

Bolgarski general Dimitrijev je imel povelje, da mora v desetih dneh vzeti Kirkilise. Boji za trdnjavo so se začeli dne 21. oktobra. Od severa, vzhoda in zahoda so prodirale bolgarske čete vedno bližje proti trdnjavi. Bolgari so morali zavzeti najprej 18 u-

trdb pred glavnim trdnjavom. Ponajveč se je nazajnje vršil boj na nož. Z bajonetnimi napadi se je posrečilo Bolgarom pregnati Turke iz ene utrdbe za drugo. Po noči so razsvetljevalo krvavo bojišče velike električne luči. Od 23. na 24. oktobra so grmeli topovi celo noč, vršil se je naskok za naskokom. Bolgari so se celo noč skrbno pripravljali na glavni napad zjutraj, dne 24. oktobra. Ko se je začelo svitati, so začeli Bolgari iz zavzetih prednjih utrdb obstreljevati mesto, ki je začelo goreti na več krajin. Polki, ki so marširali po poti, ki vodi iz Raklice, so napadli trdnjavo Domindžo, ki se je nahajala še v turških rakah, ter so jo po kraščem, a strahovito krvavem boju vzeli. Med tem so druge bolgarske kolone zasedle vzhodne griče. Bolgarska vojna sila je pritisnila od vseh strani z neprimernim junaštvom proti mestu. V tem trenutku so se umaknili Turki iz mesta proti jugovzhodu. Istočasno pa so bolgarske čete tudi zastavile umikajočim se Turkom pot proti Carigradu. Razvnel se je tako strahovit boj, da jih je malo v celi zgodovini. Splošno so se borile čete oko voko, z bajonetni, na nož, na življenje in smrt. Bilo je pravo mesarsko klanje. Že so začele nekatere bolgarske vrste omahovati, toda nove čete, ki so prihajale na pomoč, so jih potegnile zopet naprej, in tako se je posrečilo Bolgarom po večurnem boju zavzeti vse turške postojanke.

V severni okolici Kirkilise se nahaja mnogo vinarjev. Po teh vinarjevih gričih sta se bila Turke in Bolgar na življenje in smrt. Ob 10. uri dopoldne so vdrle prve bolgarske čete od severozahodne strani čez vinograde v Kirkilise. Boj se je z isto strahovitostjo nadaljeval po mestnih ulicah ter je trajal nadeno uro. Bolgari so se borili z levjo hrabrostjo. Turki so bili pobiti in so bežali iz mesta v divjem neredu. Kljub temu, da je bilo bolgarsko vojaško izmučeno do skrajnosti, je vendar z novim pogumom prodralo za bežečimi turškimi četami, ki so drle proti Bunar Hisarju jugovzhodno od Kirkilise.

Zmago so odločili gorski polki, ki so stali neprenehoma skozi 48 ur v najhujšem ognju. Bolgari se niso niti zmenili za bruhanje topov, za kroglice, ne za veliko število onih, ki so padaли; preko ranjenih in mrtvih tovarishev so drli naprej za zmago.

Bolgari so pri Kirkilisi napravili tužni bogat vojni plen. Vseh topov, katerih je bilo po bolgarskih poročilih skupno čez 200, so se polstili Bolgari. Stevilo pušk in streličev pa je še mnogo večje. Tudi vsa zaloga živil je prišla v last Bolgarom. Med plenom se nahaja tudi vsa prtljaga turškega poveljnika Mahomed Mukthar-paše, sina velikega vezirja. Celo častno sabljo, okincano z brillanti, katero je podaril sam sultan Mukthar-paši, so dobili med tem bojnim plenom.

Turki pripisujejo glavno krivdo, da je bila turška armada pri Kirkilisti tepeva, poveljniku Mukthar-paši. Nameravajo ga postaviti pred vojno sodišče. Njegov oče, ki je turški veliki vezir, ali po naše ministrski predsednik, namerava zaradi tega odstopiti. Na njegovo mesto bo baje imenovan Kiamil-paša.

Ostale poveljnice premagane turške armade pri Kirkilisi: egiptskega princa Aziz-pašo, ki je pri Kirkilisi poveljeval konjenici, mestnega guvernerja in nekaj drugih višjih častnikov, so v Carigradu zaprli, ker leti na-nje krivda, da so zakrivili turški poraz. Po najnovejših poročilih so nekdanjega poveljnika v Lozengradu, Azim-beja, zato, ker je prenaglo zbežal iz mesta, za kazeno usmrtili.

Zrtve bitke.

Po končani bitki je bil pogled na bojno pozorišče naravnost strašen. Celi kipi mrtvih in ranjenih Turkov ter Bolgarov so ležali na bojnom polju. Krije se tekla v potokih. Po dosedanjih poročilih so izgubili Turki do 20.000 mrtvih in ranjenih. Tudi izgube na bolgarski strani morajo biti zelo velike.

Bolgarski vojskovodje.

Car bolgarski, Ferdinand, je le bolj imenoma najvišji vojskovodja, pravi vrhovni poveljnik bolgarske armade v sedanjem boju je general Mihail Savov. Star je 50 let. Savov hitro vse zapazi, preudari in izvrši, ima torej lastnosti, ki so za vojskovodjo najpotrebnejše. Svoje vojaške študije je naredil na Ruskom. V vojski med Bolgari in Srbi je bil Savov stotnik in prideljen generalnemu štabu. Cara Ferdinanda hvalijo, da je dober poznavalec človeških zmožnosti in lastnosti, zato je tudi kmalu spoznal vojško nadarjenost Savova ter ga poklical za vojnega mini-

stra. Pod Savovim ministrstvom je zahtevala vlada velikanske svote za vojaštvom, kar je omogočelo, da so sedaj lahko postavili pol milijona vojakov na bojišče proti Turkom.

Poveljnik bolgarske armade pri Lozengradu (bolgarsko ime za Kirkilise) je general Radko Dimitrijev. Vojaštvu ga imenuje Napoleončeto, kar ima precej sličnosti s slavnim francoskim cesarjem Napoleonom. Tuji njegove vojaške zmožnosti so znane kakor pri Savovu. Star je okoli 50 let in je tuji svoje višje vojaške študije izvršil na Ruskem. Kot vojaški nadzornik je neumorno delal na to, da je bila Bolgarska vojska povsem pripravljena. Vendar mu gotovi krogi ne morejo odpustiti, da je bil član zarote, ki je prejšnjega kralja Aleksandra Batenberžana pregnala s prestola ter ga nagnala iz dežele. Dimitrijev je mož očitno volje, ki s krepko roko izvršuje svoje načrte. Naročeno mu je bilo, naj vzame Kirkilise v desetih dneh, pa je to izvršil še hitrejše.

Načelnik generalnega štaba, torej prvi svetovalec Savova in Dimitrijeva v sedanjih vojski je generalni major Fičev. Svoječasno je hotela Bolgarska Fičeva v Carigradu nastaviti kot svojega poslanika, toda sultan ga je odklonil, ker ni maral, da bi tako važno mesto zasedel častnik. Ko je ministrski predsednik Stambolov, dober prijatelj Fičeva, padel, je prišel tudi Fičev v nemilost. Prestavili so ga iz glavnega mesta v pokrajinsko mestece. Toda s svojim delovanjem je kmalu zopet počagnil pozornost višjih krovov na-se ter se dokopal do prejšnje priljubljenosti. Sedaj mu je dana priložnost, da zapise svoje ime z velikimi dejanji neizbrisljivo v zgodovino balkanskega naroda.

Junaštvu bolgarskih mater.

Nek bolgarski častnik pripoveduje sledeč gankljiv dogodek: V vojaško zbirališče v Tirnovi je prišel iz vasi Bjelo rezervnik. Njegova žena z obema malima otrokoma in njegova stara mati sta ga spremljali do kasarne ter čakali na odhod polka. Ko smo stali v vrstah, pripravljeni za odhod, je stata zunaj mlada vojaka žena in otroci, vsi objokani, ihtenje vseh je bilo v srce segajoče. Tedaj pa pristopi stara sivolasa vojaka mati pred vojaško vrsto in reče sinu s povzdignjenim glasom: "Tvoj oče je bil pri Dienovskijevem samostanu od Turkov ustreljen v boju za svobodo Bolgarije. Glej, moj sin, da ne omadejuješ njegovega spominala! Stori to, kar je za Bolgarijo potrebno! Jaz te blagoslovjam, Bog te naj čuva!"

"Priznavam", je nadaljeval častnik, "da so mu stopile pri tem prizoru solze v oči od globokega gajenja; poljubil sem starci kmetici roko. Prepričan sem, da ne bo noben mož moje stotnje pozabil besed matere-junakinje iz Bjele".

Ali je torej kaj čudnega, če zmaguje armada, za katero vzgojujejo vojake take matere?

Drinopolje.

Mesto Drinopolje, ki se tudi imenuje po Bolgarsko Odrin ali Jeđrenj ter po turško Edirne, je to rišče, na katerem se vrše najljutješi boji med Bolgari in Turkov. Drinopolje leži ob reki Marici na severo-vzhodnem delu evropske Turčije v pokrajini Tračiji in je oddaljeno od bolgarske meje 25 kilometrov. Pri Drinopolju se zlivata v Marico reki Arda in Tundža. Drinopolje je središče vzhodnih prometnih zvez s Carigradom; mimo tam pelje tudi takozvana "orientalska" (vzhodna) železnica v Carigrad. Mesto šteje okoli 90.000 prebivalcev; od teh je približno tretjina Turkov, drugi so Bolgari, Grki, Judje in Armeniji. Katoličanov je v Drinopolju okrog 500, vendar je Drinopolje važno za katoličane, ker je tukaj središče bolgarskih katoličanov. Katoliška Škofija, ki ima svoj sedež v Drinopolju, obsegajo velik del Turčije in vso Bolgarijo, a šteje skupno kakih 50.000 vernikov. V okolici Drinopolja je več katoliških bolgarskih vasi. V Odrinu je že od nekdaj vojaško središče evropske Turčije. Sedaj, ko se je meja Turčije že tako skrčila, je Drinopolje glavna turška obmejna trdnjava.

Okrug Drinopolja so se nekdaj vršile velike bitke. Mesto je dal že rimski cesar Hadrijan — od njega je baje tudi mednarodno ime mesta, Adrianopol — močno utrditi.

Najznamenitejša je bila velika bitka pred Drinopoljem dne 9. avgusta 378 po Kristusovem rojstvu, ko so zahodni Goti premagali rimskega cesarja Valensa, kateri je umrl na begu. Leta 551 so v bliži-

ni Drinopolja slovanski narodi po večdnevni krvavem boju premagali bizantinskega cesarja, leta 586 so mesto oblegali Avari, leta 922 so si ga prisvojili Bolgari, 22. novembra 1189 so zavzeli mesto nemški križarji, leta 1205 je bolgarski kralj Janez premagal pri Drinopolju romanskega cesarja Balduina. Bolgari so cesarja vjeli in on je tudi umrl v ujetništvu. Na to zmago svojih prednikov se spominjajo sedaj Bolgari, ki stoje na zemlji, katera je napojena že stoletja sem z bolgarsko krvjo. Leta 1361. si je osvojil mesto turški sultan Murat in ga je leta 1366. povzdignil v glavno mesto Turčije; turška prestolica je ostala v Drinopolju do zavzetja Carigrada leta 1453. 468 let je vihrala zastava preroka Mohameda nad Drinopoljem. Leta 1829 se je Drinopolje učalo rusemu generalu Djebič-Zabalkanskemu. Rusi pa so bili po zavzetju Drinopolja nesrečni. Na tisoče in tisoče ruskih vojakov so pomorile v mestu in okolici kužne bolezni, ki so nastale vsled močvirja ob reki Marici. Med ruskim carom in turškim sultantom se je kmalu nato sklenil mir, po katerem so Rusi mesto zopet zapustili. V krimski vojski leta 1854. so zasedli mesto Francozi, a samo za nekaj časa. Dne 21. januarja 1878 so Rusi zopet zasedli mesto, a je ostalo v njih lasti le do 31. januarja, ko se je sklenilo premirje med Turki in Rusi. Od leta 1878 naprej so Turki Drinopolje vedno utrjevali. Sezidali so na levem bregu reke Marice v velikem krogu močne trdnjavice. Vsak grič okrog mesta je utrjen. Tuži kolodvor vzhodne železnice, ki je oddaljen 4 km od mesta, ter železniška proga v daljavi 5 km sta močno zavarovana z utrdbami. Utrjeni tabor okrog mesta obsega 35 km.

Mesto ima lepo logo, je sezidano na 40 m visokih gričih in je bolj podobno velikanski vasi kakor mestu. Nekaj je bilo mesto lepše, a vsled vednih vojsk je izgubilo svoj sijaj; povsod se kaže zanemarjenost in razdrapanost, ceste so blatne, ozke, podobne hribovskim klancem. Edina znamenitost Drinopolja je velikanska in krasna mošča (mohamedanska molilnica) sultana Selima II., ki stoji v središču me-

sta na vzvišenem prostoru, tako, da s svojimi mnogobrojnimi kupolami in širimi nad 60 metrov visokimi stolpi (minaret) mogočno nadvlaže vse mesto. Ta mošča je najlepša v celiem turškem cesarstvu.

Ruski kozaki -- bolgarski prostovoljci.

Iz Zofije se poroča, da se zbira tam prostovoljna vojna četa konjenikov, ki šteje 8000 mož. To četo tvorijo sami Rusi, in sicer je 80 odstotkov ruskih kozakov, katere je rusko vojaško poveljstvo pustilo začasno na dopust. Ostali prostovoljci pa obstojijo iz dijakov, mladih častnikov in beguncov ruske armade. Kozaki so prišli v Bolgarijo kar na konjih. Ker Bolgarom primanjkuje konjenice, je bila ta ruska pomoč v Sofiji z veseljem sprejeta. Kozaki, ki so prišli na Bolgarsko, so najboljši russki vojaki ter so se po včini že tudi udeležili russko-japonske vojske. Tej prostovoljni četi poveljuje russki vojvoda Patsov, ki zbira okoli sebe najboljše russke konjenike.

Patsov se hoče s svojo četo vojskovati v prvih vrstah ter napasti glavno turško taborišče.

Mrtva glava -- znak prostovoljcev.

Na Bolgarskem se je oglasilo za vojško način 8 tisoč prostovoljcev, ki so se zbrali v posebno vojno četo, katera ima na svojih zastavah, orožju in obleki kot znak - mrtvaško glavo. V tej četi so mlađenci, starci od 16–26 let. Namen teh mlađih bolgarskih rođljubov je, da se postavijo v prve bojne čete in da se v boju s sovragom bijejo na življenje in smrt. „Svoboda domovine ali naša smrt“, je bojni klic teh mlađeničev. Ta četa je oblečena v presno obleko, napravljeno iz domačega konopnega platna. Jopič je modre, hlače bele in telovnik rdeče barve. Na prsih imajo pripet svoj bojni znak - mrtvaško glavo in dva meča navskriž. Čepice so podobne čepicam naših Orlov. Oboroženi so člani te čete samo z revolverji, meči in handžarji. Pušk nimajo, ker hočejo napadati sovražnika le iz bližine „nož na nož“.

Tudi iz Srbije se poroča, da obstoji tam vojna

četa, imenovana „liga mrtve glave“. En del te čete je na konjih. Geslo srbskih bojevnikov „mrtve glave“ je: „Maščuj Kosovo!“

Turška grozodejstva.

Od vseh strani se vsako uro poroča o novih, vnebovijočih turških nečloveških grozodejstvih.

Pot, po kateri so bežali Turki pred bolgarsko-srbško-armado, je bila zaznamovana s strašnimi grozovitostmi.

Ko so prišle bolgarske čete v vas Furneno, so našli tam 147 mož, žen in otrok, grozno razmesjenih. Pred očmi starca je bila cela družina neke hiše umorjena, potem so Turki starca zvezali, vrgli ga na truplo njegovega sina in so ga ustrelili. Divji turški bašibozuki (neka vrsta turških žandarjev) so v nekem kraju prisili prebivalce, da so se vrgli na tla in so vsakega posameznega ustrelili.

V dolini reke Struma so bežče turške čete zapadle vse vasi. Tam, kjer so stale poprej naselbine kristjanov, so sama pogorišča, med ožganim tramovjem pa leže napol ožgana, poprej od Turkov trpinčenja trupla nesrečnih prebivalcev.

Turško praznoverje.

Ko so pričele bolgarske čete nočni napad na Kirkilise, je nastala naenkrat nevihta z gromom in bliskom, ki se je mešal z gromenjem topov. V gozdu pri Amikapu blizu Kirkilise je zaporedoma udarila strela. Vjeti Turki-Anatolci so pripevajovali o strahu, ki ga je v tem nenavadnem času vzbudila ta nevihta med turškimi četami. Praznoverni mohamedani so v blisku in gromu spoznali znak božje jeze. Nek hodža (turški duhovnik) je zaklical: „Allah (Bog) nas kaznuje! Pregrešili smo se zoper koran (turško sveto pismo)“. Kot blisk so šle te besede po celiem turškem taboru od čete do čete in so docela omajale vtrajnost mohamedancev. Staroturki pa pravijo, da so kriji turškega propada mlačoturki.

Zemljevid balkanskih bojišč.

prodirala proti severu z namenom priti do Soluna; drug del grške vojske pa prodira proti mestu Janina v turški pokrajini Epirus.

Srbski vojni uspehi.

Bitka pri Kumanovem.

Glavna srbska vojska, pod vrlivim poveljstvom prestolonaslednika Aleksandra, kateri se je pridružil en del zahodne bolgarske armade, je dne 24. oktobra po huči bitki premagala Turke pri mestu Kumanovo nad Skopljem. Bitka pri Kumanovem je dosedaj najkrvavejša, kar so jih izvojevali Srbi v dosedanji vojski nad Turki.

Začela se je ta huda borba že v noči od 23. na 24. oktobra ter je trajala dne 24. oktobra ves dan. 23. oktobra zvečer, ko je ležala gosta megla v dolini pred Kumanovem, je ena turška divizija 6 kilometrov od mesta napadla srbsko infanterijo. Srbi so bili iznenadni, vendar so se vtrajno borili.

Zjutraj ob 2. uri so Srbi naskočili z okopi močno utrijene turške postojanke. Infanterija je z nasko-

kom ypadla v turške utrdbе. Nastala je strašna nočna bitka, ki je trajala celo 2 ure.

Klub srbskemu junaštvu Turki niso odnehali. Ob 6. uri zjutraj so Srbi zopet na celi črti napadli Turke. Srbska artiljerija je z vso silo bruhalo ogenj na turške vrste. Turki so odgovarjali s točo kartec. Trikrat je že naskočila srbska infanterija turške postojanke, a je le počasi zamogla naprečovati. Končno se je posrečilo srbski artiljeriji užugati turške topove. Ob 9. uri dopoldne so se polastili Srbi trdnjave in so zavzeli mesto.

Med tem pa so se turške čete južno od mesta zbrala na neki višini in so začele od tam streliati na Srbe in Bolgare. Srbi so morali zopet z naskoki napasti Turke, kateri so končno okrog 2. ure popoldne zapustili svoje postojanke in bežali v neredu proti Skoplju. Ta opoldanski boj je bil nad vse divji in kr-

* * *

Da si naši bralci lažje predstavijo lego in razvitev bojišč na Balkanu, smo jim preskrbeli zemljevid. Na desni strani, kakor leži zemljevid pred bralcem, se vidi bolgarsko-turško bojišče: Mustafa paša, ki so ga Bolgari koj iz početka zavzeli, Kirkilise (Lozengrad), kjer so Bolgari slavno premagali Turke, Lüle-Burgas, do katerega so že tudi prodrili Bolgari, in na sred Adrijanopel (Drinopolje), ki ga hočejo Bolgari z obleganjem in naskokom ali pa tako, da mesto izgledajo, dobiti v svoje roke. Na lev strani zapazijo bralci zgoraj Črnogoro s Skaderskim jezerom in mestom Skader (Skutari); proti severu je sandžak Novi pazar z glavnim mestom istega imena. Potem bralci lahko po vrsti zasledujejo imena vseh mest, ki so prisle v srbske roke: Mitrovica, Pristina, Kumano-vo, Skoplje (Üsküb), Tetovo (Kalkandelen), Štiple (Istip), ki so ga zavzeli Srbi in Bolgari, kateri so s svojo armado prodirali iz Küstendila, Veles (Koprülü), ki je že ludi v srbskih rokah. Še bolj južno leži veliko mesto Monastir (Bitolj), od katerega pelje železnica proti Solunu (Saloniki) ob Egejskem morju. Spodaj je grško kraljestvo, kojega meje proti Turčiji so zaznamovane s črto, sestavljeno s križev (s tako črto je na zemljevidu v obče označena meja med posameznimi državami). Od grškega mesta Larissa, ki se vidi na karti, je grška vojska

vav. Sovražnika sta trčila tesno skupaj in nastal je boj z bajonetni in handžari. Zmagovalci so ostali Srbi.

V boju za Kumanovo se je posebno izkazala srbska artillerija (topničarstvo). Dalje česa so streljali Srbi in Turki s topovi drug na drugega. Srbi so merili tako srečno, da so moralni Turki s svojimi kanoni utihnuti.

Na turški strani se je borilo 25.000 mož; srbsko-bolgarska armada je štela 35.000 mož.

Na obeh straneh so izgube zelo velike. Srbi poročajo, da je padlo 5000 Turkov in 2500 Srbov. Na srbski strani je padlo tudi mnogo častnikov.

Posebno vroč je bil boj, ki se je razvil s 7. in 18. srbskim pešpolkom ter 500 Albanci. Srbi so namreč prisili Albance, da so se udali. Dasiravno so ti že dali znamenje za predajo, so nenadoma začeli Albance v bližini 50 korakov streljati na Srbe. Nastal je

krvav bojni metež. Padlo je veliko število Srbov, a Albance so Srbi do začnjega moža potolkli.

Srbski armadi pri Kumanovem je poveljeval sam prestolonaslednik Aleksander. Bil je med najhujšim ognjem večinoma v bližini bojne vrste. Po končnem boju je došel tudi kralj Peter na bojišče ter vzel zmago z navdušenim veseljem na znanje.

Srbi zavzeli Skoplje.

Po bitki pri Kumanovem so bežale turške čete proti mestu Skoplje, ki leži južno od Kumanovega. V Skoplju je imel glavni poveljnik zahodne turške armade Zekki-paša svoj glavni stan ali taborišče. V Carrigradu so po turških porazih pri Kirkilisi imeli še edino upanje na Zekki-pašo in njegovo armado. Skoplje ima namreč močno trdnjava, ki bi lahko kljubovala sovražniku, ki bi prišel od severa ali severo-vzhoda. A, ker so bile turške čete pri Kumanovem tako silno potolčene, so bežale kar mimo Skoplja dalje in dalje. Celi turški oddelki so metali na begu svoje puške proč, samo, da so si oteli življenje. Srbska kavalerija (konjenica) je Turke z velikim uspehom zasledovala.

Turški poveljnik Zekki-paša je spoznal, da se v Skoplju ne more ustavljati srbskemu navalnu, posebno, ker se je južni oddelek srbsko-bolgarske armade pomikal proti Skoplju. Če bi se bili Turki v Skoplju ustavili, bi bili v nevarnosti, da jih obkoli in zajame srbsko-bolgarska armada. Zatorej je Zekki-paša raje zbežal s svojo armado iz Skoplja ter je mesto in trdnjava brez boja prepustil Srbom. Turške čete so se umaknile proti Velesu (Kopruli).

V soboto, dne 26. oktobra, ob 2. uri popoldne, so došle prve srbske čete v Skoplje. Krščanski prebivalci so prišli srbski vojski nasproti in so vriskajajo pozdravljalji svoje rešitelje. Zastopniki tuhij vlad v Skoplju so prišli k prestolonasledniku Aleksandru, ki je jezdil na čelu zmagujoče vojske, nasproti, in so ga prosili, naj ščiti mestno prebivalstvo. Prestolonaslednik je bil obljubil in naglašal, da prihajajo Srbi kot osvoboditelji in ne kot zatiralcji.

Srbom je padel v Skoplju v roke bogat vojni plen. Turki so bili kar slepo bežali iz mesta in so pustili vse topove s trdnjava vred nepoškodovanje. 80 topov, 80 vagonov streliva, velika zalogal živeža in živine, ki je bilo vse namenjeno za turško armado, je prišlo zmagujočim Srbom v roke.

Vest o zavzetju mesta Skoplje, ki je bilo nekdaj prestolica starih srbskih kraljev, je napravila na Srbije izvanredno veliko veselje. Po vsej Srbiji se vrše zahtvalne službe božje.

Skoplje, ki je glavno mesto vilajeta Kosovo, šteje 24,000 prebivalcev, od teh jih je polovica kristjanov, ostali pa so mohamedanski Srbi, Turki in Albanci. Med kristiani je 8982 Bolgarov, 1344 Srbov, 216 Grkov in 360 Vlahov.

Ranjencem pripoveduje.

Prinašamo poročilo časnikarja, ki je opazoval dogodek po srbsko-turški bitki pri Kumanovem, o ranjencih in njih pripovedovanju.

Vozovi z ranjenci prihajajo z bojišča. Voz za vozom ropota mimo mene, bledi obrazi zrejo topo v me, po zraku priplavajo do mene izmučeni vzduši. Zapazim znan obraz; pred nekaterimi dnevi sva se spoznala in razposajeno ter veselo se je takrat poročnik Perič z menoj razgovarjal, ko je prišel slučajno v glavno taborišče. Pristopim. Vkljub velikim bolečinam, ki jih očividno čuti, se trudi smehljati. Kakor bi mi hotel podati tudi desno roko, toda zaman, desna roka leži tam spodaj pri Kumanovem, karteča mu jo je odtrgala, ko je vihtel meč proti sovražniku. Poročnik Perič zna povečati nekatere zanimivosti iz boja pri Kumanovem. Njegov polk je bil najhujše v ognju, bolil se je obraz v obraz s sovražnikom in bil skoraj popolnoma posekan. „Naši vojaki so bili divji“, pripoveduje poročnik Perič. „Ko smo na povelje polkovnika vozovali naskakovati, slišal sem okoli sebe hripare glasove in videl obraze, kateri ne bom nikdar pozabil. Pred nami je neprenehoma svetilo in prasketalo od strelov, toda moja ušesa so bila gluha za življanje krogelj, noben stok padlih me ni ganil, slišal sem edino-le povelje: Naprej! Sicer se nisem zavedal pri neprstanem lastnem bojevanju in pri neumornem pokanju turških in albanskih pušč, ali napredujem ali nazadujem, toda naenkrat sem videl polje pred seboj prostlo, vse je utihnilo. Pred nami je stala tolpa Albancev, ki je svoje bele čepice posadila na puškine cevi. Bilo jih je nad 500. Nevede skoraj sem zapovedal svojim vojakom, da ustavijo streljanje. Albanci so se udali, šlo je po naših vrstah. Približamo se jim na 50 korakov. V tem pa naenkrat počijo albanske puške in cela ploha krogelj se vsuje nad nas. Ukanili so nas, To nas je razjarilo. Za trenotek smo obmolknili, kakor bi začutili vse obenem bolečino in stud nad tem ravnjanjem, potem pa se je nam vsem izvil iz prs krik, besen, stoteren, grozen; tulili smo, besneli smo, sploh ne vem, na kak način vse smo dali v svoji prevarjenosti duška jezi. Nihče nas ne bi mogel več nazaj držati, nobenega povelja ni trebal, naravnost zagrizli smo se v nasprotnika. Na nič se več ne spominjam. Strast, ki me je objela, popustila me je še-le, ko ni bilo nobenega Albanca več. Vse smo postreljali in poklali. Kmalu nato prirfri od nekod šrapnela in me zadene. Do zavesti sem prišel še-le pozneje in zapazil, da nimam več roke.“

Spomenik mrtvaških glav.

Tik srbskega mesta Niš, od koder se je pomakala glavna srbska armada proti Skoplju, stoji poseben spomenik, ki je nekak opomin srbskemu narodu, posebno pa vojakom, ki korakajo mimo, na žalosten

dogodek izza več kot sto let, katerega spomenik predstavlja.

Pred dobrimi sto leti, ko so se Srbi dvignili proti Turkom, in si s strašnimi žrtvami pod Črnim Jurijem izvojevali svobodo, je zapovedoval ustavšem v Nišu vojvoda Štefan Sinojelič. Turki so ga napadli z velikansko premočjo, in ker je spoznal, da se jih ne ubrani, je dne 19. maja 1. 1809 zbral svoje moštvo na glavni utrdbi in utrdbo, moštvo in sebe pognal v zrak. Razstrelba je bila tako strahovita, da je daleč naokoli vse podrla. Ne eden Sinolejčevih junakov ni ostal živ — nad 1000 mož je storilo junaško smrt. Turki so izkopali mrlje izpod razvalin in jim odrezali glave, kajti paša je za vsako glavo obljubil 20 „pjastrov“. Iz apna, kamna in 952 človeških glav so zgradili Turki stolp, ki se imenuje „Kelekuše“, to je kula lobanj. Okrog tega strašnega stolpa so Srbi pred kakimi 30. leti zgradili kapelo.

Mimo tega stolpa je šla pretečene dni srbska armada v boj, na ta stolp so gledali vojaki, ko so šli proti turški meji in marsikateri je stisnil krepkeje svojo pest, hoteč reči: „Čakaj Turčin, ne bo dolgo, ko maščujemo tvoje stolte grozovitosti.“

Črnogorsko-turško bojišče.

Skadra dosedaj Črnogorci še niso dobili v svojo oblast. Južna armada pod poveljstvom generala Martinoviča je zasedla že vse višine zahodno od Taraboša, le utrdba na Tarabošu, ki je kluč do Skadra, se še vedno drži. Mesto Skader je krog in krog oblegano. Od severa pritiska kolona prestolonaslednika Danila vedno huje na mesto. Dan za dnem se vrše manjši boji. Pričakuje se, da bo Skader vkljub vsemu hrabrem odporu padel.

Severna, Vukotičeva armada, prodira v Novem pazarju od kraja do kraja ter deluje sporazumno s Srbji. Dne 25. oktobra se je del Vukotičevih čet pri Sjenici v Novem pazarju združil s srbskimi četami. Pozdrav obej bratskih čet je bil zelo prisrčen.

Črnogorci so po večdnevni ludi bitki zoper Turke in Albance zavzeli Plevlje, kjer je bila do 1. 1909 avstrijska vojaška posadka. Tudi Prijepolje je prišlo v srbsko oblast. Tako so torej že skoro vsi važni kraji v Sandžaku Novi pazar, kateri je v trgovskem oziru toliko važnosti za Avstrijo, v črnogorskih, oziroma srbskih rokah.

Grško-turško bojišče.

Kakor druge balkanske vojske, tako tudi Grki dan za dnevom zmagonosno prodirajo vedno dalje v turško ozemlje. Pri Sarantaporu je grška armada pod poveljstvom prestolonaslednika Konstantina dne 23. oktobra napadla turško kolono, ki je štela 22 bataljonov in 6 topničarskih baterij. Bitka je bila zelo kravava in je zahtevala na obeh straneh mnogo žrtev, toda Turkov je padlo mnogo več kot Grkov. Grška armada je Turkom neprestano za petami in je prodrla že do Kožane, od koder vodi dobra cesta v Bitoli (Monastir), kjer se zbira glavna moč turške armade v zahodnem delu Turčije. En del grških čet prodira proti mestu Verria, mimo katerega vodi železnična iz Bitolja v Solun ob Egejskem morju. V vseh zavzetih krajih so nastavili Grki svoje urade.

Avstrija osamljena.

Gotovo je, da je politika sedanjega vnanjega ministra Berhtolda nasproti balkanskim slovanskim narodom mnogo boljša nego grofa Erentala. Grof Erental si je domisloval, da mora nasproti balkanskim narodom nastopati kot oče proti svojim otrokom in da si morajo ti otroci vse dati dopasti. Njegova politika je bila večkrat naravnost razžaljiva in ponizevalna nasproti svobodnim državam na Balkanu. Uspeh je bil, da nas na Balkanu nihče ni maral. Bili smo naravnost osovraženi. Grof Berhtold se je dosedaj ogibal vsaj vsakega razžaljenja in omalovaževanja. Z ozirom na vojsko se je držal strogo nepristranski. Splošno pa se je govorilo, da grof Berhtold ne bo pustil, da bi se po vojski spremenile katerekoli meje na Balkanu in se okreple balkanske slovanske države. Za to politiko je hotel pridobiti tudi obe zavezniči. Potkal je najprej v Berolinu. Tam so mu baje odgovorili, da nimajo za tako avstrijsko politiko na Balkanu nobenega vojaka na razpolago. Zadnji tečen se je vozil grof Berhtold po Italijanskem ter imel v Pizi sestanek z italijanskim vnanjim ministrom. Tudi tukaj je bil odklonjen. Tako je bil grof Berhtold naenkrat s svojimi načrti osamljen. Zato ni kmalu komu bolgarska zmaga pri Lozengradu takč vbro došla, kakor našemu grofu Berhtoldu. Njegovi listi že piskajo, da nihče ne bo mogel braniti, aki si vzame Bolgarija plačilo za svoje zmage na turški zemlji, in da se mora tudi Srbom, Črnogorcem ter Grkom dovoliti primerno razširjenje njihove meje. Torej naenkrat drug veter, ki gotovo ne bo Avstriji pri slovanskih narodih na Balkanu nič škodil. Avstrija tudi ne bo osamljena, ako ostane na tem stališču.

Preobrat.

Cudovito trden je nemški značaj! Dokler se je mislilo, da bo Turčija v sedanji vojski kot močnejša gotovo zmagovala, so skoro vse nemški časniki preizvirli pisali o slovanskih vojakih, marsikateri listi naravnost sramotilno in razžaljivo. Tako kakor pri nas zakotni „Stajerc“, ki navdušuje svoje šnopsarje za Turke. Sedaj pa, ko so pokazali balkanski narodi z zmago za zmago svojo veliko moč, se je izvršil naenkrat preobrat v nemški javnosti. Časnik za časnikom prihaja spokorno na stran slovanskih narodov in priznava svojo zmoto. Bolgari so z zmago pri Lo-

zengrađu in Srbi z zmago pri Kumanovem povzročili velikanski preobrat v evropski javnosti in Turki so izgubili več kakor samo dve bitki. Izgubili so pri vseh narodih vero v turško življensko moč. Turčija je dokazala na sedanjih bojiščih, da je zares bolan mož, kateremu ni več pomagati. In Nemci in drugi narodi, ki so dosedaj z njimi čutili, se obračajo proč od njih. To so pravi prijatelji! Naš „Stajerc“ s svojimi šnopsarji bo seveda ostal zvest Turku in lepo bi bilo, aki bi jih ena kompanija s frakeljima šla sedaj na pomoč Turkom, ko jim tako huda prede.

Ko je postal vse nezvesto Turkom, spomnila se je Rumunija, da je za njoo povečana sosednja Bolgarija lahko velika nevarnost, in je začela mobilizirati. Težko je verjeti, da bi šla Turkom na pomoč. Mobilizacija se je izvršila menda samo v strahu, da bi Bolgarija tudi Rumuniji ne vzela zemlje ob izlivu Donecna v Črno morje.

Pismo slovenskih usmiljen.

Sedem usmiljenih sester, katere že več let delujejo v Makedoniji, je pisalo nedavno domov sledče vrstice: „Naša srca krvave, če pomislimo na neizmerno bedo ubogega ljudstva! Železniške zveze so vse ustavljene, daleč na okoli leže zapuščene vasi, kakor bi vse izumrlo. Makedonske može in mladjenice so vzel Turki k vojakom, tuši vse konje in vso govedo so vzel seboj. Ubogi makedonski otroci in uboge makedonske matere! Že poprej so si ti ubogi ljudje komaj pripravili vsakdanji kruh, a zdaj pa sploh nimajo nič! Poleg tega pa še žive v neprestanem strahu, ker divji turški vojaki neprenehoma pretijo, da bodo vse pobili in uničili. Žene se skrivajo, jočejo in gladijo v zapuščenih bajtah; sivolasi starčki in otroci prihajajo trumoma k nam in prosijo kruha in pomoči. Me bi naj vsem pomagale, vse nasitile in rešile pred gladom in sovražnikom. V naši šolski sobi se sedaj milo joče čez 200 lačnih bolgarskih otrok. Če bi zamogla dati vsakemu le košček črnega kruha! Živež je postal nezmagljivo drag in trgovci nam nočajo datu ničesar več na posojilo. S tisoč rokami bi rade prosile svoje rojake pomoči za uboge bolgarske otroke! . . .“

* * *

Srbji so zavzeli dne 27. oktobra mesto Velje (Kopruli) ob reki Vardar. Tudi Stipje je prišlo v srbsko-bolgarske roke; ko so Turki videli sovražnikovo armado, so kar divje zbežali. Od teh točk prodira Srbji in Bolgari naprej proti Bitoliju, kjer si nameravajo podati roke Črnogorci, Grki, Srbji in Bolgari. Turška armada, ki je bila pri Kumanovem pobita, se je umaknila v smeri proti Solunu, en del pa je pobegnil proti Tetovu (Kalikandelen), zahodno od Skoplja. A tudi tukaj si Turki niso upali se ustaviti, ampak so bežali dalje in dalje, ena celo turška kolona, broječa 7000 mož, pa se je učala Srbom. Srbji so Tetovo dne 27. t. m. zavzeli brez boja. Tukaj so zaplenili Srb 125 turških topov in zelo mnogo streliva ter živeža. Na potu iz Kumanovega do Tetove so zaplenili Srb 187 turških kanonov in 340 zabojev streliva; na tej progi so torej izgubili Turki vso artillerijo.

Na severu so srbske čete zavzeli Mitrovico, od koder pelje železnica v Solun; kakor se poroča, srbski general Živkovič prodira proti Prizrenu.

Zmagajoča bolgarska armada predira od Kirklise naprej proti Carigradu. Polastila se je turških mest in trdnjav na južni strani Drinopolja in Kirklise: Bunar-Hisar, Lile-Burgas Baba-Eski. Drinopolje je od Carigrada odrezano. Bolgari so se polastili železnice, ki veže Drinopolje s Carigradom. Ob reki Ergene se pričakuje v teh dneh zopetna velika bitka med Bolgari in Turki. Po dosedanjih uspehih je docela upravičeno upanje, da zmagajo Bolgari.

Razne novice.

- * Godovi prihodnjega tedna:
- 3. nedelja: 28. po Binkoštih, Viktorin škof.
- 4. pondeljek: Karol Boromejski.
- 5. torek: Caherija, Vitalij.
- 6. sreda: Lenart, opat.
- 7. četrtek: Engelbert, škof.
- 8. petek: Bogomir, škof.
- 9. sobota: Božidar.

* Duhovniška vest. Bogoslovni profesor Franc Kovačič je bil v nedeljo, dne 27. oktobra, od našega prevzvaničega knezoštka imenovan za knezoštka Führerbauer.

Sodniška imenovanja. Za sodnika v Ptaju je imenovan dr. Anton Stuhec, za okrajnega sodnika je imenovan dr. Jožef Osvatitsch v Mariboru za Rogatec, za sodnika v okrožju graškega načodsodiča sta imenovana avskultanta Alojzij Nendl in J. Kralj, avskultant Jaklitsch pa za sodnika v Šoštanju. Za sodnika v Velikovcu je imenovan avskultant dr. Fr. Fürstbauer.

* V državnem zboru se je nadaljevala proračunska razprava, ki se vleče naprej brez posebnega zamiranja. Dne 29. oktobra je govoril med drugimi ministrski predsednik grof Stürgkh, ki je zatrjeval, da je Avstrija sicer miroljubna napram drugim državam, da pa vendar zna tudi z orožjem braniti svoje pravice kot velevlast. V tej seji so se tudi izvolili

člani delegacij, ki začnejo zborovati dne 5. novembra v Budimpešti. Za Štajersko sta izvoljena dr. Korošec in Prišing, za Kranjsko dr. Šusteršič in za Goriško Fon. Slovenski poslanci so vložili več važnih predlogov: dr. Jankovič je v zvezi z drugimi poslanci dne 24. oktobra vložil ostro vprašanje na finančno ministrstvo radi osebno-dohodninskega davka, kateri se nalaga tudi ubožnejšim posestnikom, katere so zadele to in lansko leto razne uime. Dne 29. oktobra pa se je dr. Jankovič toplo zavzel za naše vinogradnike in je zahteval, da se za brezobrestna posojila nastavi 15letni odplačilni rok in naj se posojila hitreje izplačujejo. Poslanec Pišek je vložil nujni predlog, naj se posestnikom v konjiškem in mariborskem okraju, ki so bili po toči močno prizadeti, in občinam, katerim je hudourje poškodovalo ceste, podeli državna podpora.

* **Hrvatje** smo postali, tako z gnevom in gnušotarna „Štajerc“. V tolažbo mu bodi, da bomo prej vse nemškutarje milostno izložili kje na gornještajerske pečine in vsakega primerno opremili z zadostno metro Straschillovega „tega najbolj grenkega“, ki pa vendar za ne ni takoj grenak kakor jugoslovanska država, v kateri bodo po „Štajercvih“ besedah vladali „v jezuitovskih šolah vzgojeni klerikalni velikaši“, in sicer „vladali po vzoru srednjeveških trinogov z ognjem in mečem, z gromado in inkvizicijo“. Br! Takšna bo torej jugoslovanska država? Ali ni to strašno? To ne bo več hrvaško, to bo že turško! Sicer pa „Štajerc“, ki se v balkanski vojski tako vroče postavlja za Turka, da ga bo kmalu sam turški sultan imenoval za svojega najljubšega prijatelja in častnega občana veleslavne Turčije, nima niti najmanj pravice, zgrajati se nad namišljenimi turškimi grozovitostmi, s katerimi se bo baje vladalo v jugoslovanski državi. Kdor Turka hvali, njemu morajo tudi turške manire biti prav. Se to povemo „Štajercu“, da ni nobena sramota, če se brati Slovenec s Hrvatom, ki mu je brat po jeziku in veri; sramota pa je, in sicer največja sramota, če kakš človek, ki je rojen od slovenske matere, potem pljuje na svoj materin jezik ter postane nemškutar.

* **In mi?** Ljubljanski dnevnik „Slovenec“ je zadnjo soboto s ponosom poročal, da se je ta njegova številka tiskala že za 10.000 naročnikov. Prosimo, dnevnik in 10.000 naročnikov! Od kod ta uspeh? Od neumorne agitacije za list! Nikdar ni ugodnejša prilika za agitacijo kot sedaj, ko želi vsak človek, poročil z bojišča. Idi in agitiraj!

* **III. slovenski protialkoholni shod.** Ob enem 10letnica protialkoholnega gibanja na Slovenskem bo v nedeljo, dne 17. novembra v Ljubljani. Shod priredita vzajemno „Protalkoholna zveza sveta vojska“ in „Društvo zdravnikov na Kranjskem“ s pomočjo drugih strokovnjakov in veščakov. Pređavali bodo tudi stirsje zdravniki. Zborovanje bo v veliki dvorani Uniona in se bo pričelo ob 9. uri dopoldne ter bodo trajala predavanja cel dan. Proti večeru bo zborovanje za ženstvo posebej.

3. november posvečen prodaji srečk Slov. Straže. Nedelja, dne 3. novembra naj velja za vsakega našega somišljenika in somišljenico kot dan za splošno prodajo srečk Slov. Straže. Posebno mladina pojdi na delo! Srečke se naj po več skupno naročajo pri Slov. Straži v Ljubljani ali pa pri podružnici Sl. Straže v Mariboru.

* **Današnji številki** našega lista je priložen letak o Tomaževi žlindri.

* **Gradec.** Slov. katol. izobraževalno društvo „Kres“ priredi v nedeljo, 3. nov. Slomškovo slavnost v restavracji „Zum goldenen Stern“, Sparbersbachgasse 65, z zanimivim vsporedom: Tamburaške in pesvske točke ter igrav „Pogoda“. Slovenci udeležite se v obilnem številku!

* **Okrežni zadružni shod** se vrše: Danes dne 31. oktobra ob 2. uri popoldne v dvorani okrajne hranilnice v Kozjem. V nedeljo, dne 3. novembra, ob pol 11. uri predpoldne, v prostorih izobraževalnega društva v Luki pri Zidanemmostu. V nedeljo, dne 10. novembra, ob pol 11. uri predpoldne v prostorih hranilnice in posojilnice v Žičah. Vse zadruge se pozivajo, da gotovo pošljajo k shodu vse člane načelnstva in nadzorstva, ker se bo razpravljalo o raznih za razvoj naše združne organizacije velevažnih vprašanjih.

Mariborski okraj.

m Maribor. Nemci so za občinske volitve že postavili svoje kandidate. Določili so, da mora vsak, ki hoče biti izvoljen za občinskega očeta, biti „deutsch-freiherrlich“, to se pravi: biti mora hud liberalce in še bolj hud Nemeč. Med kandidati pa čitamo imena trgovcev in obrtnikov, ki se ne branijo prejemati od Slovencev denarja. — V ponedeljek, dne 28. t. m. zvečer je umrl tukajšnji pivovarnar Götz. Začela ga je kap.

m Gor. Sv. Kungota. V zadnjem času je bilo na občinski deski v stari šoli nabito razglasilo o razpregleđovanju zemljiško-davčnega katastra, s katerim razglasilom je pristojni razpregledovalni nadzemljemerec tukajšnjemu občinstvu naznanil, da bo 24., 25. in 26. oktobra v prostoru davčnega uraja v Mariboru sprejemal naznanila o nastalih spremembah zemljiškega posestva in izvrševal druga razpregledna (evidenčna) opravila, in da mu naj torej zemljiški posestniki v teh dneh javijo nastale spremembe. To razglasilo je vendar zopet bilo nabito v našem nam razumljivem občevalnem slovenskem jeziku, in slovensko besedilo razglasila vendar zopet n i bilo zakrito. Ravnno tako je na tej občinski deski od zadnje nedelje naprej nabito vendar-le zopet slovenski razglas c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva za Štajersko v Gradišču, s katerim se pozivajo posestniki v porabi stoječih hiš, oziroma njih namestniki, dalje dajalcem v podnajem in gospodarstveni predstojniki podati hišne in stanovalske izkaze. Torej tudi ta razglas je nabito

lepo v slovenskem jeziku, in torej slovenski del razglas-a vendar zopet n i nazaj zagrnjen. Toča na občinski deski nabitih razglasov ne morejo vsi brati, pač pa ob nedeljali in praznikih po božji službi vsi poslušamo ustmena oznanila raz farovški prag. Ta pa so vsa le nemška, in to tudi, če so bila izdana od oblastnij v slovenskem jeziku. Tako nam je ravnotkar imenovani razglas c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva za Štajersko v Gradišču o podaji hišnih in stanovalske izkaze, katerega je ta c. kr. oblast izdala v slovenskem jeziku in kateri je na občinski deski tudi nabito v slovenščini, razglaševalec raz farovški prag zadnjo nedeljo vendar-le oznanil samo v nemščini. In tako je nekaj časa sem pri nas sploh pri ustmenih oznanilih in razglasih raz farovški prag, kar pa poprej ni bilo tako. Ako naj bi ti javni ustmeni razglasli dosegli svoj namen, potem jih mora ljudstvo vendar dobro razumeti in se torej vsled tega morajo objavljati v ljudem popolnoma razumljivem jeziku, torej pri nas v slovenskem kraju v slovenščini, kakor je tukaj svoječasno tudi bilo.

m St. Ilj v Slov. gor. V ponedeljek, dne 28. oktobra je umrl, zadet od kapi, kovaški mojster in pos. Ivan Princ v Cirknici. Rajni je bil vzor vrlega katališkega Slovenca. Bil je splošno priljubljen. Pogreb rajnega se je vršil včeraj, dne 30. t. m., ob obilni udeležbi. Naj bo rajnemu, ki je takoj ljubil slovenski St. Ilj, lahka domača zemljica!

m Sv. Martin pri Vurbergu. Gospodarski shod, ki ga je sklical v nedeljo, dne 27. oktobra, pri nas Osrednja zadruga, iz Maribora, se je dobro obnesel. Govor u. Fr. Žebota smo vsi s pozornostjo sledili. Shod je otvoril in vodil domači župnik č. g. Lajnšč.

m Fram. Da naša kmečka hranilnica in posojilnica, starata komaj 3 leta, res dobro napreduje, prav jasno priča, ker ima blizu 50.000 kron odvijšnega denarja. — Trgatev se nam je prav slabu obnesla, nekaj zaradi toč, nekaj zaradi plesnobe. Mošt je imel 15—16 stopinj. Cena je pa prav visoka. — „Slovenski Gospodar“ je dobil 20 novih naročnikov, tako, da ga sedaj prihaja v župnijo blizu 70. — Umrlo je letos že 7 mož, zadnji Fr. Viher, veren in naročen mož. Prihodnjo nedeljo, dne 3. novembra, bo č. g. kanonik Gaberc blagoslovil novo cerkvico na pokopališču, ki je stala 6.000 K. Slovesnost bo prav lepa. Ob tej prilikai se bodo prenesli v novo grobnico v cerkvici telesni ostanki lani umrlega župana framskega, Janeza Gert.

m Fram. Ko je v nedeljo, dne 27. t. m. vabil veliki zvon k službi božji, je povabil Gospod k sebi na plačilo svojo zvesto, 74 let staro služabnico Elizabeto Lešnik, ki je bila 29 let gospodinja rajnemu g. Fr. Slaniču, župniku pri Sv. Bolfenku v Slov. goricah in zadnjih 10 let v župnišču v Framu. Po Slov. goricah in drugod je bila znana njena darežljivost, izobraženost in pobožnost. Mnogim je bila krstna in birmanska botra; podpirala je cerkev in dobre name, dijake, bogoslovce in tudi marsikateri duhovnik ji je dolžan hvalo. Pogreb je bil prav veličasten, spremljalo jo je 5 duhovnikov in mnogo občinstva na novo pokopališče, kjer ji je pripravljen jako lep prostor kot kraj miru.

m Slovensko gledališče v Mariboru. Prihodnjo nedeljo, 3. nov. se vrši v Narodnem domu predstava Meškove igre „Mati“. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer.

m St. Ilj v Slov. gor. Naše bračno društvo in podružnica Slov. Straže priredita v nedeljo, 10. nov. v Slov. Domu popoldne po večerni cah Slomškovo slavnost. Slavnostni govor bo imel g. dr. Hohnjec iz Maribora.

m Sv. Jurij v Slov. gor. Za Slovensko Stražo je po šentlenarski podružnici svoj prvi dvekronski novec daroval Jež Helena. Mladenke posnamajte!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Kmet, podružnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. naznana in uljudno vabi vse ude, kakor tudi neude in druge prijatelje svinjereje, vino- in sadjereje na poučno zborovanje, katere priredi in sicer: Dne 3. novembra 1912 ob pol 8. uri zjutraj (tako po prvem sv. opravilu) pri Sv. Rupertu v Slov. gor. v prostorih stare šole. Govoril bo deželni potovalni učitelj g. Jelovšek svinjereji. Dne 10. novembra 1912 ob 8. uri zjutraj (tako po prvem sv. opravilu) v Št. Lenartu v Slov. gor. v dvorani g. Arnuša: Govoril deželni potovalni učitelj g. Pirštinger o vino- in sadjereji. Isteča dne (10. nov.) pa se vrši poučno zborovanje popoldne ob 3. uri (tako po večernicah) pri Sv. Barbari v Slov. gor. Govoril bo deželni potovalni učitelj g. Pirštinger o letosni vinski bolezni.

m Heče. Dečkiška zveza priredi v nedeljo, dne 3. novembra popoldne poučno zborovanje in Slomškovo slavnost. Pridite vse!

Ptujski okraj.

p Ptuj. Telovadni odsek Orel je na zadnjem občinem zboru sestavil sledeči odbor: Mihael Brenčič, predsednik; Ognjeslav Frajnkovič, podpredsednik; Ognjeslav Skaza, blagajnik; Ivan Kuhar, tajnik; Iv. Janžekovič, načelnik; Franc Petrovič, Franc Rogina, Kuhar ml., odborniki.

p Ptujske novice. V nedeljo, dne 27. oktobra, je bil na Ptiju slovesno inštaliran tu delujoči pruski pastor Winkelmann; dobil je namreč avstrijsko državljanstvo. Več let je že na Ptiju deloval kot pruski podanik! Sedaj pa se vprašajmo: Kako je mogče, da tuji podanik deluje v Avstriji in vzgojuje mladino? Za kakšne ideale bo pruski podanik navduševal a vstrijske otroke? Kaj takšnega je samo v Avstriji mogoče! Ptuj pa je tudi po celi Avstriji znani kot eno najhujših nemških, to je posilnemških gnezid! Da so k tej slavnosti prihiteli pruski pastori od blizu in daleč, se razume. Čudimo se le, da je g. Kossár (Hotel „Kaiser“) dal svoje prostore za to slavnost! — Velik požar je bil v torek popoldne v Skorbi (župnija Hajdin). Ob 2. uri je začelo goreti; silni veter in piš je širil ogenj z grozno naglico; zgorelo je 9 poslopij. Kaj je ogenj nastal, še ni znano. — Leseni most na Dravi popravljajo že 4 mesece, pa delo še sedaj ni gotovo.

p Hajdin. Dne 29. oktobra popoldne je razsajal strašen požar v vasi Kungota v hajdinski fari. Veter, ki je vlekel, je požar zelo razširil in ga napravil ne-pogasljivega. Uničena je skoro vsa vas. 14 posestnikom so uničene hiše in gospodarska poslopja, ne-katerim samo gospodarska poslopja, a samo 5 jih je, ki so ostali neprizadeti. Škoda je ogromna, a sedaj še nepreračunjena. Zlasti občutno so prizadeti posestniki zato, ker so jih zgoreli vsi že shranjeni poljski pridelki. Ljudstvo, ki je rešilo samo živino, je brez strehe in brez hrane. Pomoč je nujno potrebna.

p Rogoznica pri Ptiju. Vsled preoblike zavžvanja alkohola je umrl pretečeni mesec Železnigar, p. dom, Smidek. O ti nesrečni alkohol; še bolj nesrečno si pa tij ljudstvo, ki nič ne spoznaš svojega najhujšega nasprotnika.

p Vurberg. Poljski pridelki so pri nas večinoma spravljeni pod streho. Čeravno se nam je spomladi obetala dobra letina, nam je vendar vedno deževje vse pokvarilo, posebno pa so bili prizadeti vino-gradi po dvakratni toči, katera je vzel naš vinogradnik polovico trgatve. A še ostalo grozdje je slabu dozorelo. Pa še nekaj novega je pri nas, gosp. uredbnik: Naš Poldek in Francel se neki ježita nad nas „klerikale“, zakaj neki ne pride k njima po nasveti glede prihodnjih občinskih volitev, ker sta baje tudi tako šolana kakor naš g. župnik. V odgovor samo toliko. K štajerčanskim dopisnikom ne bomo hodili po nasvete. Vendar jim hočemo dati dober svet. Ker znata tako izvrstno pisati v „Štajercu“, napravita še tudi en inserat na vse nemškatarske župane: „Brez vse pomote sestavljati volilne imenike za občinske volilne in delati pritožbe na glavarstvo zoper klerikalce znaata samo Poldek in Francel na Vurbergu.“ Gotovo bosta imela potem masten zaslužek ter se vama ne bo treba pehati za občinski stolček. Obilo zaslužka vama privoščijo „klerikalci“.

p Oslušovci. Gospod Jožef Kovačec nam poča na člips našega lista št. 43 iz Oslušovca, da se dotični fantje niso v gostilni napili žganja, ampak v Lahov trgovini.

p Sv. Lovrenc na Drav. polju. Podružnica Slov. Straže za župnijo Cirkvice-Sv. Lovrenc uljudno vabi člane in vse župljane na občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 3. novembra pri Sv. Lovrencu v čitalnici po večernicah. Na vsporedu je slavnostni govor, deklamacije, petje, poročilo odbora, volitev odbora in krasen dramatičen prizem v spomin A. M. Slomšeka.

Ljutomerski okraj.

I Gornjeradgonski okraj. Bog nas je obvaroval večjih vremenskih nesreč. Polja in gorice so pomlađi krasno pokazale. Nekaj je vzel pomladanski mraz zlasti ovočja, precej je škodovalo deževje. Vendar je še bilo, četudi ne klenega zrnja, toliko, da se ni batilo pomanjkanja. Hajdina je bolja ob višjih legah kakor ob nižjih. Vinski mošt je pokazal do 15 stopinj sladkorja. Splošno moramo reči za vse: hvala Bogu!

I Sv. Peter pri Radgoni. Za dobro vneti Fr. Mrčnik je postavil v Ivanjševcih lep križ na polju, kjer je bil blagoslovil v oktobru ob obilni udeležbi vernega ljudstva.

I Veržej. V nedeljo, dne 27. oktobra, so prevzeli g. knezoškop slovensko blagoslovili tukajšnji salezijanski zavod. Ljudstvo je prevzetenega vladivo slovensko sprejelo. Imenom občine jih je pozdravil že v soboto tržki župan Osterc; nadučitelj Sprager, učenec Kapun in učenka Osterc imenom mladine, domači župnik pa v imenu župljajočih. Pri vhodu v zavod sta pozdravila vladivo profesor Kovačič in ravnatelj zavoda, dr. A. Guadagnini. Knezoškop so na pozdravje prijazno odgovarjali. V nedeljo se je zbrala v Veržetu ogromna množica ljudstva. Kmalu po 8. uri so knezoškop blagoslovili zavod. Nato pa so služili sv. mašo v cerkvi in so imeli krasno pridigo. Pri darovanju po sv. maši so darovali vladiku 350 K za zavod. Popoldne pa so obiskali g. župnika in hišo Puščenjakovo, kjer se jim je poklonil ženski odbor. Predsednica Al. Panič je visokega kneza kratko pozdravila. Res krasen dan je bil 27. oktober za Veržej in celo Mursko polje!

I Ščavnška dolina. Stavenščani se dobro držijo kot verni, gospodarski in pristaši slovenske katoliške stranke. Dobro, da ljudijo bolj srečo in nimajo gostilne; tudi kakor garjava ovce se ogiblje nekoga človeka, ki je po soseščini okužen s štajerčanskim strupom. Lepo bi bilo, če bi tudi Ivanjševčani hodili vsporedno z njimi. Saj je znan pregorov, da vzame suša en kos kruha, mokrota pa tri. Njim zna ljube

val nikdar in pred nkomur; pri vseh volitvah je ostal trden kot skala za krščansko-narodne kandidate, in vsa njegova okolina je bila trdno na njegovi strani. Bog nam daj še več takih kmetov, so res pravi blagoslov božji. Rajni je veliko izkusil na svetu. Leta 1866. je bil v vojski, in kakor je večkrat pripovedoval, so naši vojaki vrstoma pačali okrog njega, njega ni zadela nobena krogla. Od vojakov se je vrnil v svojo domovino v župnijo Razbor, kjer je bil do pozne starosti vzoren gospodar. Rajni je bil mnogo let občinski svetovalec in načelnik krajnega šolskega sveta ter mnogo let cerkveni ključar; bil je tudi vedno naročnik „Slovenskega Gospodarja“. Ob grobu so jokali njegovi prijatelji in njegovi preblagi otroci. Na domu je govoril rajnemu v slovo tukajšnjem krojaču Filip Lešnik; pogrebne obrede pa je opravil domači g. župnik ob asistenci g. Janeza Rozmanj, župnika v Zavodnjem pri Šoštanju. Kako priljubljen je bil rajni, je kazal njegov pogreb, velika množica ljudi ga je spremljala na zadnji poti. Blagi prijatelj, na srečno svišenje!

s Smartno ob Paki. Tukajšnji g. župan M. Pirtošek bo obhajal dne 7. novembra 70letnico rojstva in obenem 50letnico poroke. Vrlemu našemu pristašu kličemo: Še na mnoga leta!

s Sv. Duh na Ostem vruhu. Neki „Jaka“ nas je počastil v „Slogi“ s posebnim dopisom. To je zelo čudno, da se je Franc spremenil v Jaka. Napada ni namreč nihče drug zagrešil kakor naš nekdanji župnik Šegula, ki je tukaj nosil še ime Franc. Še bolj čudno pa je, da ta župnik hvali tukajšnjega glavnega zastopnika liberalne stranke, Majcena, in napada našega poslanca dr. Verstovščka. Mi kličemo novemu Jaki: Roke proč od naše fare! Že ve, zakaj. Mi ne potrebujemo župnika, ki zagovarja liberalce! Danes samo toliko.

s Podjetje pri Slovenjgradcu. Bralno društvo priredi v nedeljo dne 8. novembra popoldne po večernicah v prostorih stare šole dve predstavi in Slomškovo slavnost.

s Smartno pri Velensu. Tukajšnje bralno društvo ponovi igro „Mlinar in njegova hči“ dne 8. novembra v Društvenem domu ob 3 uri popoldne. Med odmori svira gramofon. Prireditev se vrši v znamenuju Slomškove slavnosti.

Celjski okraj.

c Celje. Za četrto poročno zasedanje pri celjskem okrožnem sodišču je poklican za predsednika dvorni svetnik in predstojnik celjskega okrožnega sodišča, dr. Mašk Bouvier, njegovi namestniki pa so deželno-sodni načsvetniki dr. Adolf Roschanz, Gvidon Visconti in deželnosodni svetnik Ljudevit Wenedikter. — Okoliški občinski zastop je v svoji zadnji seji spredel proračun za leto 1913. Dohodkov izkazuje 9815 K, izdatkov pa 51.621 K, primanjkljaj torej 41.866 K in se pokrije s 75% doklado na v občini predpisane državne davke ter z doklado na užitpinski davek. — V eni zadnjih noči je šel 64letni črninar Jože Stingle iz Gaberja po cesti domov na Spodnjo Hrdinjo. Nasproti se mu je pripeljal težko obložen voz, kateremu se ni mogel več ogniti. Voz ga je podrl na tla in kolosa so mu šla čez glavo. Smrtno poškodovanega in nezavestnega so odpeljali Stingleja v celjsko bolnišnico, kjer je kmalu nato, ne da bi bil prišel k zavesti, umrl.

c Celje. Električno razsvetljavo za Celje pripravlja naš mestni zastop. Župan Jabornegg v vsaki seji tarna, da se nekateri hišni posestniki ustavljajo njegovim načrtom. Toda čemu se čudi? Posestniki ne razumejo, zakaj se hoče napeljati električko iz Westnove tovarne v Gaberju, ki je pol ure oddaljena od Celja. Trg Žalec ima svojo elektrarno, pa bi je Celje ne moglo imeti? Celjsko mesto naj bo kakor kakšen kočar odvisno od milosti bogatega tovarnarja! Biti bi moralo ravno nasprotno. Mesto naj bi oddajalo drugim električni tok. Dobiček podjetja se bo deloma stekal v žep tovarnarja Westena; menda zato, da bo kot zagrizen Nemec Izjaze Gaberje ponemčeval. Če se je že res hotelo napeljati od drugih električno luč, bi se naj bilo storilo to od c. kr. cirkarne.

c Celje. Opazujamo na igro: „Mlinar in njegova hči“, ki bo v soboto, dne 2. novembra točno ob 8. uri zvečer pri „Belem volu“ v Celju.

c Celje. Društvo za varstvo in oskrbovanje otrok za celjski okraj je imelo dne 20. t. m. svoj redni občni zbor, katerega je otvoril društveni predsednik g. dr. Schwab s pozdravom na navzoče. Tajnik g. učitelj Janko Kramer je poročal, da je imel odbor v preteklem poslovnem letu 15 sej. Rešil je 18 slučajev, v enem, najnujnejšem, je oddal siroto v deško vrgajalšče v Waltendorfu, spravil na nogah popolnoma pohabljenega dečka na kliniku v Gradec k operaciji, kjer je čisto ozdravel. Društvo je prevzel v popolno oskrbo siroto; podpiralo otroke z obleko in obuvalom in jim preskrbelo poštene službe. O gmotnem stanju društva je poročal blagajnik g. prof. Bračko. Društvo je imelo koncem tretjega poslovnega leta 788 K 45 vin. v blagajni. Dohodkov v preteklem poslovnem letu je bilo 333 K 62 vin., stroškov 211 K 48 vin., torej naša društvena imovina 910 K 59 vin. Po občenem zboru se je vršila tombola, ki se je prav dobro obnesla. Da je temu tako, so največ in v prvi vrsti pripomogli čast. g. vikar Gorišek, c. kr. deželnosodni svetnik g. Erhartič in njegovi hčerki gđeni Milena in Marija, ki so se z vso vnemo in res veliko požrtvovalnostjo zavzeli za to mladino ljubno prireditve. Iskrena jimi zahvala! Dosegel se je prav lep uspeh, ki bo omogočil društvu, da marsikje poseže vmes, v korist bedne mladine. Tudi celjski okraj ima dovolj zanesljene in revne mladine, ki je vredna — v narodnem in kulturnem pogledu — rešitve iz gmotnega proračuna in gnušne bede. Naše mladiško društvo se lah-

ko ponaša, da je v širih letih svojega obstanka v socialnem in kulturnem pogledu za to zanemarjeno mladino že marsikaj storilo. Žal, da ravno tistim, ki bi bili poklicani sodelovati, pri tem občnem narodnem delu dostikrat manjka iskrena volje za to. Danes je pač najti še malo umevanja za to našo organizacijo, ki si ga ne moremo drugače razlagati kakor s tem, da so namenili in cilji te odločno narodne organizacije, za v narodnem in družbenem pogledu velevažno mladiško skrb širšemu občinstvu še malo znani. Je treba pač za vsako stvar trajnega in dobro premišljenega dela, in zato ne gre, ustrašiti se. Naše društvo je dokazalo, da se z vstajnostjo in malo požrtvovalnostjo da tudi v neugodnih razmerah veliko storiti. Da je naša prireditve v gmotnem pogledu tako dobro uspela, gre v prvi vrsti zahvala g. veletržcu Peter Majdiču, ki je kot dobitek za to prireditve daroval plug. Bodí mu na tem mestu izrečena najlepša zahvala. Vsem ostalim človekoljubnim darovateljem daril, bodisi v denarju ali v blagu, iskrena zahvala. Zahvala slavnemu tam-buraškemu društvu za sodelovanje!

c Hmelj. Hmeljska trgovina je postala na zateček trgu mirnejša. Cene so ostale splošno neizpremenjene, le slabih hmelj je izgubil po 2—4 K pri 50 kilogramih. Cene: slabih hmelj 124—130 K, srednji 130 do 140 K, in 140—156 K za prima hmelj. Za tujim hmeljem se je zelo povpraševalo in se je plačeval po 120—130 K 50 kg.

c Rečica. Dne 25. oktobra se je vršila volitev novega župana. Soglasno je bil izvoljen Franc Golnik, po domači Rogelj, iz Rečice, ki je znan kot dober in vrl gospodar. Za namestnika je izvoljen Fr. Rakun in za svetovalce Fr. Štiglic, Matija Jeraj in A. Turnšek. — Želimo in smo o tem tudi popolnoma prečrčani, da bo delovalo novo zastopstvo v splošno kri-risti, blaginjo in napredek ljudstva.

c Rečica. Naša Slomškova slavnost v nedeljo, dne 27. oktobra, je nad vse pričakovanje izborna vspela. Skoraj vse trške hiše so bile v zastavah in močno streljane možnarjev se je čulo od jutra do večera. Slavnost se je pričela že predpoldan ob 11. uri s pridigo in slovesno sveto mašo, katero je služil naš neumorno delavni, dobro znani prijatelj slovenske mladine in njen navdušeni organizator, preč. g. dr. Josip Ho h nje c ob asistenci vlc. gg. domačega župnika, patra Vladimira in kaplana. Po večernicah smo se pa zbrali v veliki dvorani g. Štiglica; bilo je toliko ljudi, da jih je morala polovica ostati zunaj ali pa oditi domov. V imenu Izobraževalnega društva pozdravili navzoče g. Anton Turnšek ter odda besedo slavnostnemu govorniku dr. Hohnjecu, katerega je zbrano občinstvo z navdušenjem sprejelo. Njegove besede so izviale velikansko pritrjevanje. Prisrčne ovacijsne so izplaske ob koncu govora so pričale, da so segale prepričevalne besede globoko v srce. Nato je govoril srčno pozdravljen g. kaplan Hohnjec ter navduševal mladino k nadaljnji izobrazbi, ko zapusti šolo. Sledile so deklamacije: Vesel pesem nedolžnega mladinci, Mlačenčev ūvariljšča, Popotnica vložaška, Slatava Slomšku. Med posameznimi deklamacijami so prav lepo in zbrano peli domači pevci, na kateri zbor so Rečičani lahko ponosni. Pozabiti ne smemo, omeniti lepega prizora, ki je ganil navzoče do solz, ko so nastopile tri male belo oblečene dekle s šopki v roki, katere so položile pod krasno ovenčani križ, poklenile, med tem pa je g. Kaplan pel samospev: „Molečemu dekletu“, s spremeljevanjem harmonija. Ob koncu zahvali naši vrli g. Turnšek slavnostnega govornika v prisrčnih besedah ter prosi, da bi naj večkrat osečil Rečico s svojim obiskom, zahvali nadalje tudi g. kaplana, kateremu gre vsa čast, da je priredil tako lepo slavnost. Nato so nastopili mladinci kot dilettante ter uprizorili igro: „Poštna skrivnost“. Sledenje igralce je svojo vlogo častno rešil. Ni bilo drugače, moral si se prav pošteno smejeti. Glavni povzročitelj smeha je bil seveda Matec Šrakar. Vsa čast igralcem! Dan, posvečen Slomšku na Rečici, ostane v neizbrisnem spominu vsem udeležencem. Dal Bog, da bi nauki, ki so se slišali ta dan, padli na rodotivna tla in obrodili bogatega sadu!

c Iz Podloga. Veselo novico vam naznam. Naš gostilničar je moral nehati točiti žganje, in sicer v sled nekega odloka od oblasti. Upamo, da bo to lek za rdeče nosove nekaterih možakov.

c Iz Savinjskih gora. Nastopila je jesen, čas, ko zbira kmet trud svojega dela. Pa letos je pri nas žalostno. Dela trud se mu ni izplačal. Slednjemu, ki pozna tukajšnje razmere, ve, da ima tukajšnji kmet samo eden pridelek. In še ta, kakšen je. Neprestano deževje mu je večino krme uničilo. „Kakor bi kradli“, so rekli ljudje, ko so spravljali krmo, če so kaj suhega spravili pod streho. Otavo so kosili v drugi polovici oktobra, in lažko si vsakdo misli, kakšna da je. Žito, pšenico in oves je višjim gorjanjem podpadel sneg. Slame so nekaj dobili, zrnje pa je ostalo na njivi. Draginja pa taka! Prosimo gg. poslance, da se potegnejo za tukajšnje gorske kmete, zlasti, ker jih tako hudo pritiskajo za osebno-dohodninski davek, da jih že rubit hodijo, ktori ni plačal prve polovice. In že za drugo leto hočejo vedeti dohodek, ko še praznega snopa niso omatali. Zatorej, potegnite se za nas naši zastopniki!

c Sv. Rupert nad Laškim. Katoliško izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo, dne 27. t. m. Slomškovo slavnost. Naša dekleta so tokrat prvič nastopila in uprizorile igro: „Najdena hčič“. Igra je precej težka in dolga za prvakrat in vendar so jo igralke izvrstno pogodile ter pokazale, da je tudi v našem hribovskem kraju dosti zmožnosti in nadarjenosti, samo vzbudit je bilo treba mlade moči. Tudi oblečka igralk je bila dobro izbrana, strogo rimljanska, kar je

uspeh igre še bolj povzdignilo. Mladim igralkam čestitamo na prvem nastopu in želimo, da se kmalu zopet oglase. Mlačenč Franc Klinar pa je v kratkem govoru orisal Slomško kot dramitelja slovenskega naroda. Vsem prisrčna hrala, posebno pa g. Polancu, organistu, ki je imel s prireditvijo največ skrbi in truda. Kmalu pa bo priredilo Izobraževalno društvo tudi za naše uboge šolarje malo veselje — Miklavževno veselico.

c Zidan Most. V tukajšnji cementni tovarni, katera je last hrvaške eskomptne banke, gospodarijo neki Nemci, vozijo po nedeljah oglje, cement itd. Priče so na razpolago, še celo c. kr. žandarmerija. Dobro bi bilo, ako bi merodajni krogi storili proti temu kaljenju neželjskega počitka potrebnne korake, saj je ljudstvo in živine dovolj, da se to delo lahko tudi med tečnjom zgodi.

c Kam gremo v nedeljo, dne 3. novembra? „K Belemu volu“ v Celje, kjer se bo ob 3. uri popoldne ponovila žaloigra „Mlinar in njegova hčič“, ki se povsod igra na dan vernih duš. Predprodaja vstopnic je pri tvrdki Goričar in Leskoček.

c Sv. Peter v Sav. dolini. Za Slov. Stražo so darovali: Pukl Karl 5 K; Gerlih Franca 2 K; Sedminek Martin 1 K; Roter Franca 1 K; Šwigel Ant. 90 vin.; Novak Jernej, 70 vin. Čermožnik Franc, 90 vin.; Fugina 1 K; Koprišek Julka 1 K; Mastnak Franca 1 K in Mohorjani K 12 62. Skupaj K 27 10. Hvala.

c Frankolovo. Kmet, izobraževalno društvo priredi poučno zborovanje v nedeljo, dne 3. novembra zutraj po sv. maši v staro šoli na kojem bo imel predavanje deželni potovniki učitelj g. Goričan o kmetijstvu in sadjarstvu.

Brežiški okraj.

b Brežice. Teh 14 dni še dobro porabite v kri-risti slovenski deci s tem, da kupujete in priporočate v nakup srečke za loterijo Slovenske Straže, ki bo dne 18. novembra t. l. Dobe se po 1 K v Brežicah pri podružnici Slov. Straže, v trafički ter pri trgovcu g. Iv. Vidmarju. — Opozorjam tuši na občni zbor tukajšnje podružnice Slov. Straže, ki se vrši kmalu. — Novo trgovino namerava otvoriti v prostorih poprejšnje Ferencakove g. Bučar iz Ljubljane.

b Sevnica ob Savi. Deželni odbor je imenoval za tukajšnjega deželnega živinozdravniku g. Maška Leskočvarja.

b Loke pri Planini. Dne 24. oktobra t. l. so se vršile tukaj volitve v občinski odbor. Veseli nas, da so se Brdovljani v toliko premislili, da so pustili planinskega velenemca in župana Scheschekota in volili raje katoliško-narodne može. Čuje se pa, da nekateri možje, kateri so propadli, iščejo sedaj zdravila pri omenjenem gospodu ter hočejo vložiti priziv. Od mož, ki so bili prej v naših očeh krščansko-narodne mišljene, bi se ne bili mislili, da bodo iskali počasi pri planinskem županu.

Najnowejše.

Vojска.

Dosedaj so imeli na balkanskih bojiščih po večini lepo vreme. Novejša poročila pa pravijo, da je nastopilo posebno v okrožju Drinopolja deževno vreme. Reki Marica in Arda sta preplavili veliko zemlje, kar zelo otežuje napredovanje bolgarske, a tudi turške armade. Dan za dnevom dežuje, da se kar oblaki trgajo, gorski potoki drve z veliko silo v nižave. Na gorah so nastali veliki sneženi viharji, po planinah, visokih nad 850 metrov, je zapadel debel sneg. Ledenomrzli vetrovi brijejo po balkanskih višinah, a vkljub temu divja vojska nevzdržljivo naprej. Bolgari so zelo vstrajni tudi v najslabšem vremenu.

Bolgarsko bojišče.

V torku so začeli bombardirati Bolgari. Drinopolje. Turki s svojimi topovi le bolj slabu odgovarjajo. Vzhodna armada se je vrgla z vso močjo na turške postojanke. Vrhovno poveljstvo turške armade ima vojni minister Nazim-paša; prejšnji poveljnik Abdulla-paša je odstavljen, ker ni bil dovolj podjeten proti Bolgarom. V torku se je začela bitka pri Lile-Burgas s. bojna črta je dolga 70 km ter sega od Lile-Burgas proti Istranzi in Crnemu morju. Bitka še ni končana. Novejša poročila pravijo, da je bila doslej zmaga na bolgarski strani. Upamo in pričakujemo, da premagajo Bolgari Turke docela in odločilno.

Srbsko bojišče.

Zahodna turška armada je kolikor toliko pobita. Pri Kumanovem je bilo v boju, kakor se poroča od srbske vlade, okoli 80.000 Turkov, padlo jih je baje 16.000. Poroča se o ludih sporih med turškimi generali; Djavid-paša je bil za nadaljevanje vojske še po porazu pri Kumanovem, pa ga je baje neki častnik ustrelil. Srbi so v pridobljenih krajinah vpeljali srbsko upravo. General Janković je izdal na prebivalstvo oglas, v katerem pravi: „V eni roki prinašamo pravico, resnico in poštenost, v drugi pa smodnik in svinec. Kdor nam prihaja nasproti kot brat, ga bomo objeli. Srbska edinost je zato tu, da se ob njej razbije turška država in da živimo v miru in ljubezni pod vladom našega presvetlega gospoda kralja Petra.“

Crnogorsko bojišče.</h

(na karti je zaznamovano z imenom Ipek); od tod se bodo v družbi s srbskimi četami podale pred Prizren, ki je še večno v turških rokah; potem krenej proti morju. Glavno poveljstvo nad celo černogorsko armado ima kralj Nikita, ki jo bo porazdelil v 3 armadne zbole, vsak obstoječ iz 15.000 vojakov. Ko bo Skader zavzet, bosta obe armadi, ki sedaj oblegata mesto, se obrnili proti morju, da zavzemeta albansko pristanišče San Giovanni di Medua.

Grško bojišče.

Grška vojska je zavzela mesto Veria; Turki se niso ustavliali. Železniški promet med Verio in Monastirjem je pretrgan. Kakor se poroča iz Aten, je grška armada tudi zasedla Katerino, ki leži v solunskem zalivu.

Naš prevzvišeni g. knezoškof bodo jutri, na praznik Vseh svetnikov, v stolnici v Mariboru po slovenski pontifikalni sv. maši podelili vernikom papežev ali apostolski blagoslov s popolnim odpustkom. Prihodnjo nedeljo, dne 3. novembra, pa bodo odpotovali na Dunaj k škofovskim konferencam ali sejam, ki se bodo vrstile od 4. novembra naprej in pri katerih bodo prišla v posvetovanje važna cerkveno-pravna vprašanja.

Državni zbor. Včeraj in danes se načaljuje proračunska razprava. Danes se zasedanje prekine. Prihodnja seja bo še le dne 12. novembra, ker bodo med tem časom zborovale v Budimpešti delegacije. — Poslanec dr. Verstovšek je zopet interpeliral finančnega ministra radi osebno-dohodninskega davka v svojem volilnem okraju in se zlasti pritožil radi nečuvenega postopanja dr. Pototschnigga.

Ogrski državni zbor je začel včeraj zopet zborovati. Opozicije se razun dveh poslancev ni pustilo v zbornico. Pred poslopjem je bilo nastavljenih več sto policajev in vojakov. Proti poslancem, ki so hoteli vdreti v zbornico, so nastavili vojaki bajonet. Poslanci so vojake opsovali: Poslanec Barabas je celo klical: „Živio ljudovlada!“ Seja državnega zbora se je nato mirno vršila.

Cene vinu. V Ljutomeru se plačuje letošnji vinski mošt po 50–80 vin. liter. — V Halozah po 40 do 60 vin. — V Svečini prodajajo letošnji vinski pridelek nekateri že po 60 vin. liter.

Vinogradniki!
Berlandieri in Riparia Teleki
je najboljša trsna podlaga sedanjosti.
Zahvaljujte naš veliki ilustrirani cenik.
Oskrbništvo vinogradov in trsnikov
SIGMUND TELEKI, VILLANY, Oarsko
Fiumino zastopstvo SÖLLENAU, Nižje-Avstrijsko.

Namesto ribjega olja

Koliko otrok mora piti ribje olje; gotovo misljijo starši dobro, otroci pa jim bodo hvaležni, če jim dajejo **Scott-ovo emulzijo** namesto olja. Kajti v tem izdelku se ne čuti več duh in okus olja, malim pa diši okuzna mešanica večinoma tako, da pri pogledu na steklenico začnejo ukati in skakati veselja. Uspeh Scott-ove emulzije je, kakor uči izkušnja, pogosto tako presenetljiv, da slabotni otroci prekosijo svoje tovariše iste starosti i v telesnem i v duševnem oziru. Vendar vsikdar le prava Scott-ova emulzija, nikdar ponaredbe.

Cena originalni steklenici 2 K 50 vin. Dobi se v vseh lekarnah. Ce pošljete 50 vin. v znakih na Scott & Bowe, D. Z. O. Z., Dunaj VII., in se sklicujete na ta list, dobite poskušno pošljatev od ene lekarne. 957–5

Porečilo o sejmu pitane živine v Gradcu

dne 24. oktobra 1912.

Pragnalo se je 397 volov, 842 bikov, 390 krav in 14 teleta. Skupaj 1137. Cena za 100 kg žive teže: lepi pitan voli 100 do 112 K, srednje debeli 92 do 98 K, suhi 80 do 92 K, biki 78–95 kron, lepe pitane krave 80–90 K, srednje debele 64–78 K, suhe 46–62 kron. Izvozilo se je na Gornje Štajersko 120, na Tirolsko 39, na Nižje Avstrijsko 48, na Češko 195, na Moravsko 61 in na Nemško 7 kom. Tendenca: Na ta sejem se je prignalo 230 komadov več kot prejšnji teden. Cene splošno neizpремejene.

Romeo in Julija

se nista tako ljubila, kot želi bolno telo levovo francosko žganje z mentolom. Protiv revmatizmu, glavo in zobobolu, utrujenosti itd. se ne rabi to svetovno-znano zdravilo samo na zemlji, ampak tudi v zraku. Korajni zrakoplovci

sedijo v zrakoplovu

in mažejo svoje otrpane roke s pravim levovim francoskim žganjem z mentolom. To čudovitno sredstvo se dobri v vsaki lekarni in trgovini za 44 vin. Kje še ni zaloge, se naj naroči od edinega izdelovalca

Aleksander Kalmár, Dunaj II/2.

Severni kolodvor. Poštne pošiljalne po poštnem povzetju od K 4:40 naprej.

Listnica uređništva.

Prijateljem: Prosimo Vas nujno, da greste od hiše do hiše in pridobivate novih naročnikov. Mi lahko še tako lepo vabimo in tako skrbno pišemo, ako ni agitatorjev od osebe do osebe. Je vse zaman. Krizevci: Ni vredno, da bi odgovarjali na napade take malovredne osebe. Pišite raje kaj drugač. Pozdravljeni! — Sv. Benedikt v Slov. gor.: Naš tozadnji dopis sliši, kakor smo se informirali na resnični podlagi. Da bi naše nasprotnike branili, da ne nam še v glavo ne pade. — Vurberg, Št. Janž, Gornja Radgona, Razbor, Sv. Tomaž, Rogoznica: Prihodnjič. — Ker smo preobpolj v gradivom o vojski je moralce več dopisov izostati. Prosimo le kratkih a stvarnih poročil. — Leskovc: Ne kaže razburjati duhove z ostrom napadom, boljše je delati mirno in vstrajno. Pozdrave! — Šalovci: Oprostite, vojska nam zame toliko prostora, da takih reči ne moremo objaviti; sicer pa se bo ponujale zaučnično gotovo premislil, ker bi se drugače ženini začeli batitakega bodočega tasta.

xxxxxxxxxxxxx Svoji k svojim!

Priporoča se največja in najcenejša svetovna priborana slovenska trgovina

Rafael Salmič

v Celju, Narodni dor.

Ogromna zaloga vsakovrstnih pravih švicarskih in zlatnine srebrnine in optičnih predmetov.

Najnižje cene! Postrežba fočnal Mali dobitček! Dobro ime!

Razposiljanje blaga po vseh delih sveta. Vsak Slovenec naj zahteva moj novi veliki cenik, katerega dobi zastonj in poštne prosto.

Ni tisoč zahvalnih pism sem prejel vsele dobre in posene postrežbe.

in modne tkarine za gospode in gospe pripravljene izvozne blaga.

SUKNA

PROKOP SKORKOVSKÝ IN SIN
v Humpolci na Českem
Vzorci na prečaju franko.
Zelo zmerne cene. Na želje
bočam dati tukaj izgotoviti
gosподске oblike. 185

CEFIRE

Iščem viničarja za svoj vinograd v Mikulču pri Zagrebu. Vstop začetkom novega leta, pogoji po dogovoru. Gustav vitez Poagratz, Zagreb, Visoka ulica 22. 1165

Zasebna hiša v Ljutomeru

s tremi sobami, kuhinjo, z veliko delavnico, ki se po ceni lahko predele v 2 sobi, jedilno shrambo, kletjo, dvoriščem, drvarnico itd. stojeca na Starem trgu celo bližu gla ne ceste s solnčno lego, primerna za penzionista, rokodelca kakor tudi majhnega trgovca, se pod ugodnimi pogoji prostovoljno proda. Natačenje se izve pri g. Ferdinandu Herzog, trgovcu v Ljutomeru. 1171

Hiša z dvema sobama, kuhinjo, velika klet in vrt se po ceni proda. Več pove Franc Korošec, Pobrežje pri Mariboru, Feldgasse 7. 1175

Viničar, 2 do 3 osebe brez otrok, se takoj sprejme. Posestvo Berg hof nad tremi ribnikmi (poprej Larinji). 1174

Pridnega učenca iz poštene hiše sprejme takoj Egger, čevljarski mojster, Stolni trg 14, Maribor. 1178

Loterijske številke:

Dne 26. oktobra 1912.

Gradec . 38 62 76 68 21

Dunaj . 90 57 48 30 56

Mallsne štupo, suhe gobe, namizne jabolke in za mošt, hruške, fízol, oves, pšenico, ječmen, bučne zrne, koruzno slamo od storžev, smrekove storžev, vinski kamen, želod, krompir sploh vse deželne pridelke, kakor tudi petrolejske in olinate sode, ter močnate, solnate in otrobnate vrčeve kupi vsako množino veletrovina.

Vpraša se v upravitvijo. 760

Prodaja se takoj 11 zelo lepih stavbenih prostorov med okrajno in dvema občinska cestama pri D. M. v Brezu pri Mariboru, zraven cerkve in žole, sestojijo iz 2 parcel niziv, krog 12.960 □ metrov velike. Vpraša se v upravitvijo. 1073

Več hiš

za eno ali dve družini v Krčevini pri Mariboru, moderno in solidno urejene, pet minut od glavnega kolodvora v Mariboru, se po ceni in ugodnimi plačilnimi pogoji prodaja. Vpraša se v upravitvijo.

Prodaja se takoj 11 zelo lepih stavbenih prostorov med okrajno in dvema občinska cestama pri D. M. v Brezu pri Mariboru, zraven cerkve in žole, sestojijo iz 2 parcel niziv, krog 12.960 □ metrov velike. Vpraša se v upravitvijo. 1073

Hiša v Mariboru

(Melje), pripravna za vsako obrt z devetimi stanovanji, z lepim vrtom in njivo, se pod jako ugodnimi pogoji takoj proda. Več se izvije pri lastniku, Maribor, Khiši gasse 3, 1. nadstropje. 1073

Pohištvo

razpošilja na vse strani trgovina s pohištvo

Karl Preis,

Maribor, Stolni trg 6, lepe postelje na valjar, nastavne postelje 15 K, kuhinjska oprava predalčne omare 28 K mize 9 K, stoli K 2:60, trde, polirane postelje 24 K, polirane mize 28 K, toaletno ogledalo 15 K, spalni divani, otomani, 30 K, jedilne mize na poteg 34 K, usnjati stoli 9 K, vse vrste lesnega in tapiceriranega pohištva, posebni oddelek pohištva iz železa in medenine. Edini štajerski izdelek. Izvirne tovarniške cene. Žičaste podlage 8 K, matrace 6 K, železne postelje z ograjo 16 K, postelje iz medenine 68 K, emajlirane postelje 40 K. Slobodno na ogled. Slobodno nakup. Ceniki zastonj in franko.

ŠTAMPILJE VSAKE VRSTE K. KARNER GRAVER MARIBOR, Hradska ulica 3.

Štefan Kaufman

trgovina z železnino v Radgoni

priporoča svojo veliko zalogo v lepo pozlačenih nagrobnih križev po jako nizki ceni. 601

Učenec se sprejme pri g. Gränitz G. sposka ulica 7, Maribor. 1049

Kože in volno kupuje g. Gränitz G. sposka ul. 7. Maribor. 1048

Gospodar z lepim prostrem se želi poročiti z 40 letno žensko, tudi vdovo, katera ima nekaj stotov premoženja, ki ima veselje za gospodarstvo. Naslov v upravitvijo pod „Srečno ženite“. 1168

Velika stolpna ura, dobro hraničena s štirimi kazalniki se po ceni proda pri Alojziju Igler, urarju v Mariboru. 1172

Stara dobroznanost gostilna

Soštarči v Mariboru, Mühl-gasse 15, se takoj proda. Vpraša se pri lastnici ravno tam.

1177

Gostilna

z gospodarskim poslopjem, z enakim skladisčem, lepim sadnim vrtom, travnikom, njivo v bližini Maribora se takoj proda. Vpraša se v Mariboru Mühlgasse 15. 1178

Mlinarski učenec

se sprejme pri Francu Halbwirt v Götzingu pri Gradcu. 1167

Mlad mlinarski pomočnik se takoj kupi po visoki ceni neka mleknica. Ponudbe na upravitvijo lista. Velenje, Štajersko. 1149

Razglas.

Pletarski tečaji na deželnini vinarski šoli v Silberbergu pri Lipnici.

Da se znanje izdelovanja navadnega, v gospodarstvu, osobito pri vino- in sadjereji potrebnega pletarskega blaga po celi deželi razširi in udomaci in da se dobi za kmetijske delavce za zimski čas delo in zaslužek, je deželni odbor sklenil na imenovanem zavodu v zimskih mesecih za 12 udeležencev napraviti pletarski tečaj od 1. decembra do 15. februarja.

Udeleženci dobijo na zavodu poleg prostega počinka tudi prosto stanovanje in imajo samo za hrano katero dobijo tudi v zavodu, plačati mesečno 24 K. Prijaviti se je treba do 15. novembra pri štaj. dež. odboru potom občine, okrajnega zastopa ali kmet podružnice.

Pogoji: starost najmanj 16 let, pristojnost v eno izmed štajerskih občin, pravnostno spričevalo in jamstvo za plačilo doneska za hrano.

Gradec, dne 8. oktobra 1912.

1159

Stajerski deželni odbor.

Serravalovo železnato kina-vino

Higien. razstava Dunaj 1906: Državna odlikovačka in častni diplom k zlati kolajni. Kreplino sredstvo za slabotne, malokrvne in rekonvalscente. Povroča voljo do jedi, utrjuje živce in popravi kri. Izboren okus. Nad 7000 zdravniških spričeval.

I. Serravalo, c. kr. dvorni dobavitelj Trieste-Barcola.

Kupi se v lekarnah v steklenicah po pol litra á K 2.60 in 445 po 1 liter á K 4.80.

Denarja ni,

draginja je vedno večja, zasluge pa majhen. Ako hočete z malim trudom gotovo 10 do 20 K na dan zasluziti, pošljite za pojasnilo v pismu pet znakov po 10 vinarjev in svoj natancen naslov na:

Josip Batič, Ilirska Bistrica, Kranjsko.

Redek priložnostni nakup!

Trgovina z manufakturnim, platnenim, perilnim in čevljarskim blagom, stara že 30 let in v najboljšem teknu na najzajavnnejši ulici v Gradcu, se s hišo vred ali brez hiše, radi posebnih družinskih razmer proda ali da v najem. Potreben kapital 30 do 40.000 K. Dopisi od resnih kupcev pod šifro „Slučaj L 1078“ na anonimno pisarno Kienreich v Gradcu.

1168

Pozor.

Ugodna prilika, kakoršna se pač malokedaj nudi.

Dne 19. novembra t. l. ob 9. uri dopoldne prodajale se bodo v prijaznem trgu Kozje na Spodnjem Štajerskem potom javne dražbe tri hiše, in sicer:

a) hiša štev. 99, pripravna za vpokojenega gospoda (tri sobe, kuhinja, klet, dnevna vrtica v pritličju in ravno tako v prvem nadstropju) z lepim vrtom, obšnjem s sajdonosnikom in vinski trtami, na lepem prostoru ob okrajni cesti;

b) hiša štev. 100, velika, prostorna, z lepimi sobami za gostilno in prenočevanje tujcev, klavnicu, sušilico, veliko vinsko kletjo, ledénico, mesnicico in hlevi za konje, govejo živino in svine; sedaj se izvršuje na tej hiši gostilniška in mersarska obrt z izbornim gmotnim uspehom;

c) hiša štev. 101 za stanovanje s 5 lepimi sobami, kuhinjo, kletjo, dnevnicico in vrtom.

Kupnino bole le delno v gočovini poplačati, velik del bo lahko ostal vknjižen.

Natančnejša pojasnila daje

1162

Anton Ivnik,
trgovec v Bučah pri Kozjem.

Dobro blago
točna posrežba Kdor Edina slov. trgovina
si hoče prihraniti denar
1169 kupuje vse v slov. trgovini

Ivan Veselič & drug

v Omožu, podružnica Velika nedelja.

Največja zaloga manufakturala blaga, kakor sušna, druka, hlačevina, platna itd. Vsa vrste špecerije, načine moke, kave itd. Največja zaloga vse vrste železnine, kakor tudi vsi okovi za mičarje in stavbe po najnižih tovarniških cenah. — Kupuje zrnje, kakor pšenico, rž, fižol itd. potem jajca, suhe gobe, perutino vedno po najboljših dnevnih cenah.

Kmetje pozor!

V Mariboru Stolna ulica (Domgasse) je prva ljudska kavarna prenovljena ter je v tačni zopet vse snažno in v lepem redu. Tam se dobiva čaj, punč, kava, mleko in druge okreplilne pihače, kakor tudi mrzla jedila po zelo nizki ceni.

Podpisani vabi vse kmete, kateri vozijo svoje predelke v Maribor na obilen obisk.

MATIJA OBRAN.

